

και η μοδχλα; Παρουσιάσθησαν έργα μεγάλων ζωγράφων, πίνακες αξίας, του Τιντορέττο, του Ζορντάνας, του Βερνέζε, του Τιάπολο, του Γκρές, του Ντρουά, η και αντίγραφα μεγάλων από μεγάλους, τα όποια τίς οίδεν άντι πόσου ήγόρασαν εκείνοι οι άγνοι πατριώται που μάς τα έχάρισαν.

Αι παρατιθέμεναι εικόνες εδημοσιεύθησαν εις τό τελευταίον τεύχος του «Καλλιτέχνου», η διεύθυνσις του όποιου εμένως παρεχώρησεν ήμιν ταύτας.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΩΝ Η ΜΝΗΜΗ

Ως συμπλήρωμα του όραίου άρθρου μας περι των πυρπολικών ως θεωρηθούν και αι όλίγα αύται γραμμάι, εν αις περιλαμβάνονται τά όνόματα των άποτελούντων τά πληρώματα των πυρπολικών του Παπανικολή και του Καλαφάτη, άτινα επέπεσαν και κατέστρεψαν τό άχθρικών δίκροτον εις την Έρυσόν. Του μόν πυρπολικού του Παπανικολή κατ' έκθεσιν του ίδιου έπαίδανον οι Δ. Πλημμής, Δ. Καμπούρης του παπα, Α. Ν. Κασσάτας, Ν. Σταματάρας, Γ. Ι. Γιάνναρης, Μ. Γ. Διασάκης, Γ. Ι. Κονδύλος, Ι. Γ. Χατζή Ζαχαρία, Γ. Δ. Κορνηνού, Κ. Α. Ζούλη, Ν. Μικέ Ντελιγιάννη, Ι. Χατζή Μανιάτη, Ν. Χωριάτης, Α. Πιπίνας, Ύδραϊός, Ι. Γεωργίου, Ι. Θεοφιλόπουλος Πελοποννήσιος, Π. Βρελιώτης, Γ. Παργιανός, Ι. Άθανασίου Ρώσσο, Φ. Αέλας, Τήνιος και Β. Καφαλλήν.

Του δέ σκάφους του Γ. Καλαφάτη, κατά πληροφορίας συγχρόνων Ψαριανών, επέβαινον οι Ν. Νικήτας, Α. Καράλας, Γ. Σίδερος, Ε. Μαρτίνος, Α. Σταματάρας, Γ. Ν. Πέτρον, Δ. Μισαγινής, Ι. Κ. Τρικουάρτης, Ι. Α. Καμπούρης, Ι. Δοδικας, Ν. Τουνεζίνος και Ι. Μωραΐτης. Άς είναι αιωνία η μνήμη των γενναίων αυτών προμάχων της ελευθερίας μας.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Έφάτος τό προσκύνημα των Ίεροσολύμων όργανούται με μείζονα μεγαλοπρέπειαν. Μία μεγάλη επιτροπή κατηρίσθη διά να κανόνιση εν λεπτομερείαι τό πρόγραμμα, άποτελουμένη εκ στοιχείων ζωτικωτάτων οι οι είναι οι κ. Γ. Βίμπρος, Δ. Λάμπρος, Ίάκ. Δραγάτοσης, Π. Γιάνναρος, Π. Μαζαράκης, Γ. Ράλλης, Ι. Βρατσάνος, Γ. Τσίμας, Γ. Φαληρέας, Δ. Δημερ, Σ. Σίμος, Σπ. Πέτας, Γ. Κορομηλάς, Δ. Βρατσάνος, Διευθυντής της «Εικονογραφημένης» και βουλευτής Φαρών, όστις ανέλαβε και την άρχηγίαν της εκδρομής. Η έρίτιμος κυρία Άννα Λέκα, θυγάτηρ του κ. Δ. Ράλλη, ανέλαβε να καταρτίσθ επιτροπήν εκ κυριών της άνωτέρας τάξεως. Διά την εκδρομήν έναυλώθη τό άτμόπλοιον «Άρκαδία» της εταιρίας Πανταλέοντος, δυνάμενον να περιλάβη άνέτως 150 επιβάτας Α' θέσεως μετά κλίνης, και 50 Β' θέσεως μετά κλίνης όσούτως. Η εκδρομή θα διαρκέση 16 ήμέρας περίπου και η μόν αναχώρησις ώρίσθη διά τό απόγευμα του Σαββάτου του Λαζάρου 2 Άπριλίου, η δέ επάνοδος διά την Κυριακήν του Θωμά.

Τι έχει να ιδή εις τούς Άγίους Τόπους ό εκδρομής εκτίθεται εις τό λεπτομερές πρόγραμμα, τό φαντάζεται δέ πάς τις. Τό εισιτήριον πολυτελοδς θέσεως κατ' άτομον ώρίσθη εις δρ. τριακοσίας, συμπεριλαμβανομένου του ναύλου, του ξενοδοχείου, σιδηροδρόμου, άμαξαγωγίων, τροφής κλ. Τό δέ της Α' θέσεως εις δραχ. διακοσίας εβδομήκοντα πέντε.

Όργανωτής της εκδρομής είναι ό γνωστός και δραστήριος κ. Κωνστ. Φαρουδάκης, σημειωτέον δέ ότι η εκδρομή αύτη δέν έχει σχέση με άλλην εκδρομήν συλλόγου. Όσοι θέλουν να ζητήσουν πληροφορίας περι της εκδρομής ως άπευθυνθούν προς τον κ. Δ. Δημερ, Διευθυντήν του γραφείου της εις Ίερουσαλήμ εκδρομής, όδός Σταδίου 16.

Η "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,

Ευχαριστως άγγέλλομεν την επιτυχίαν της έορτης ην οι συνεργάται της «Πινακοθήκης» και οι συνάδελφοι του Διευθυντού αυτής κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου έπι τη συμπληρώσει δεκαετίας από της εκδόσεως του ετήριου περιοδικού, διοργάνωσαν. Η έσπερίς, φιλολογική και καλλιτεχνική εδόθη εν τη αίθούσῃ του «Παρνασσού» την παρελθούσαν Τετάρτην, συμπραττόν-

Έργον του Τιάπολο ΕΛΕΑΖΑΡ ΚΑΙ ΡΕΒΕΚΑ Πινακοθ. Άθηνών

Πρωτότ. Έργον Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ ΥΠΟ ΤΙΕΠΟΛΟ Πινακοθ. Άθηνών

των των καθηγητών του Ίδρύου. Τό θέμα «Κοινωνία και Περιοδικός Τύπος» τό όποτον διεξήγαγεν η δεσποινίς Εύγενία Ζωγράφου, δηήρηε τῃ όντι εόχάριστον. Η Sonate του Beethoven με τετραχορδον και κλειδοκώμβalon κατ' εκτέλεσιν του κ. Joannes Schaffer και της κυρίας Lina von Lottner έχειροκροτήθη. Η άπαγγελία των ποιημάτων του κ. Ι. Πολέμη και πρό πάντων τά ζώματα της δεσποινίδος Τασίας Λυμπεροπούλου «le voyageur» και «η άνοιξιάντικη» νύκτα, εχοήτευσαν. Τό δεύτερον μέρος άπετελείτο από διαλέξιν «Ο άγών του περιοδικού τύπου», ην έποίησατο ό κ. Πολ. Δημητρακόπουλος, από την Legende του Weniawski και τό Μενουέττο του Mozart, ητο δέ τῃ όντι εφάμιλλον του πρώτου μέρους. Την έσπερίδα επέστρεψαν αι «Αναμνήσεις δεκαετίας» του κ. Δ. Καλογεροπούλου.

ΤΟ ΣΚΑΚΙ

Πόσοι από τούς σκακιστάς άγνωσθ την Ιστορίαν του παιγνιδίου, τό όποτον τούς στοιχίζει τόσον χρόνον και πόσοι από τούς μη γνωρίζοντας τό σκάκι άποροδν με τά θέληγητά του.

Έκείνα τά εβδόμηκοντα τέσσαρα τετράγωνα, τά λευκό-μαυρα, εινε πεδιον μάχης, διότι τό σκάκι δέν εινε παρά μία μάχη μεταξύ δύο στρατοπέδων δυνάμεων ίσων και υπό τας ατάς περιστάσεις καταρχομένων εις τόν άγώνα, με σκοπόν να φέρουν τόν Βασιλέα του αντίπαλου εις την θέσιν να προσβάλλεται χωρίς να θανάται ούτε να υπερασπίσθ έαυτόν, ούτε να φύγη!

Αναρίθμητοι εινε οι τρόποι καθ' ους παίζεται τό μόνον παγκόσμιον παιγνίδι, τό σκάκι.

Ο Leibniz τό άνήγαγεν εις επιστήμην, τούς γενικούς κανόνας της όποιας θα διαγράψωμεν.

Πολλοί σοφοί ήσχολήθησαν εις άνέυρεσιν της άρχης του παιγνιδίου, η όποια χάνεται εις τό χάος των αιώνων και πολλαί γυνάμαι εζηνήχθησαν.

Την άποδίδουν εις τόν Παλαμήδην, όστις, κατά την πολιορκίαν της Τροίας, τό έφευρε διά να παράσχη εις τούς στρατιώτας του μέσον διασκεδάσεως. Μία άλλη παράδοσις άραβική άναφέρει ότι, τό σκάκι εινε εφευρέσις Άραβος σοφού, ό όποιος τό έπενόησε διά την εκπαίδευσιν νεαρού βασιλόπαιδου, ήτις τῃ ανατέθη, διά να διδάξη τόν μικρόν διάδοχον ότι, ουδέν δύναται χωρίς τούς υπηκόους του ό βασιλεύς. Τά συνταγματικά διδάγματα δέν φαίνεται να εινε άρχή του παιγνιδίου. Τό βέβαιον εινε ότι εις τας Ίνδίας επαίχτετο από του Ε' αιώνος και εις την Εύρώπην εισήχθη τόν Θ' αιώνα.

Διά τό σκάκι εγράφησαν πλείστα συγγράμματα, κυρίως πραγματευόμενα την λύσιν διαφόρων προβλημάτων, εξεδόθησαν όμως άλλα με άνέκδοτα και εν άποδεικνύον ότι τό σκάκι εινε ήθικοποιητικόν παιγνίδι. Όγδοήκοντα τό όλον εκδόσεις εγένοντο του συγγράμματος του Philidor Γάλλου ποιητού, του δυνατότερου ποιητού μεταφρασθέντος εις όλας τας γλώσσας.

Έφημερίδας και περιοδικά διά τό σκάκι εξεδόθησαν πολλαί και εκδίδονται. Η πρώτη εξεδόθη εις Παρισίους τῃ 1836 εκλιπούσα ένωρίς, από τας τώρα δέ εκδιδόμενας «πρωϊνάς» εινε η «Scach-Zeitung», γερμανική, εκδιδόμενη από του 1846 και «La Strategie», γαλλική από του 1867.

Τάς συνιστώμεν εις τούς εν Ίερουσαλήμ φίλους σκακιστάς.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ 1911

Τό έτος 1911 έπέρχεται άπειλητικόν. Ό,τι εβρε κορυφαίον τό σαρφνει. Ό Δαμασκηνός ό νομοδιδάσκαλος, άπέθανε, ό Βάφας ό καθηγητής, άπέθανε, ό Μελισουργός, ό διαπρεπής νομομαθής, άπέθανε, ό Μακρής, ό στρατηγός άπέθανε, ό Λάζαρος Σάχος, ό εμπνευσμένος γλύπτης, υπέκυψε και αύτός εις την μνηγγίτιδα. Ό Θεός να βάλη τό χέρι του.

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Ζ' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 77

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1911

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΑΔΕΛΦΗ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ

Οι ηρωικοί λαοί από καιρού εις καιρόν δοκιμάζουν την ανάγκη να παραχθούν...

Είς την Ελλάδα την γαλήνη μας τρίτην φοράν τώρα ταράσσει το γλωσσικόν ζήτημα...

Και όμως όχι μόνον είναι, αλλά και πρέπει να είναι. Η Εκκλησία των ξένων είναι βέβαια φωνή...

Το γλωσσικόν ζήτημα δεν είναι τώσον αερολογικόν όσον θέλουν να το χαρακτηρίσουν οι πρακτικοί άνθρωποι...

— Ένας λαός διά να μη πεθάνη πρέπει να κινή από καιρού εις καιρόν λουτρά εις αγανάκτησην.

Και είναι γνωστόν ότι ο Κορσικανός δεν έλεγε κοιταμάριαι!

Ενθυμείσθε τους πρώτους στίχους του Οιδίποδος επί Κολωνώ του Σοφοκλέους...

Έκνον τον τυφλόν γέροντα Αντιγόνη, εις ποίον τόσον εβόησαμεν και εις ποίον άνθρωπον πόλιν;

Είς τον ίδιον Κολωνόν, εις τών όποιον έτοποθέτησε το δράμα του ο Σοφοκλής...

Ο μικρός λόφος τών όποιον στεφανώνουν τώρα οι τάφοι δύο μεγάλων φιλελλήνων...

Τι διαφορά όμως του σημερινού Κολωνού από εκείνον τών όποιον περιγράφει ο Σοφοκλής...

Ω ένε, εφθασες εις την ώρασιόταν χώραν της γης, εις τόν τόπον που βγαίνουν τα φρούτα...

Τι άπομεινεί από αυτήν την περιγραφήν; Η νέα Ελλάδα που έζη με την ομίαν και την πνοήν της...

Έν τούτοις το έγκλημα του Κολωνού είναι έν από τα σπανιώτατα έγκλήματα...

Γυναίκα δεν υπάρχει μέσα εις το σκοτεινόν δράμα.

άποδειχθή ένοχος ο θεός, άφορηή του δράματος θα μείνη το ζήτημα...

Γυναίκα όμως δεν υπάρχει. Η άνάγκη εις τα πρώτα της βήματα υπέθεσε ότι είχε μίαν γυναίκα...

Δεν υπάρχει λοιπόν γυναίκα εις το δράμα αυτό. Τον όμως είναι πάντοτε πολύ, και η άνάγκη προχωρεί με προφιλάξεις εις το σκοτος...

Αν η γυναίκα δεν ενεργείσθ εις το δράμα του Κολωνού, έκαμεν όμως δύο άλλας εμφανίσεις...

Η δεσποινίς Παναγιωτάτου, ήρωήτρια του Έθνικου Πανεπιστημίου έκαμεν ένταξιν τών παραδόσεων της...

Το τολήμμα της πρώτης είναι μηδανίον άπέναντι του τολήματος της δευτέρας...

Αλλά η μικρά λουτρά εχερείσθη βεβαίως πολύ θάρρος διά να τοποθετηθή εκεί όσον έτοποθετήθη...

Εύτυχώς εις την πλατείαν της Όμοιοιαις έδωκεν εξέτασεις και επέτρεξε θριαμβευτικώς ο νεοελληνικός πολιτισμός...

— Δεν είναι άνάγκη να σφίγης της βοήτραις, γιατί θά κοιρασθής και θά βγάλουν κάλους τα χέρια σου...

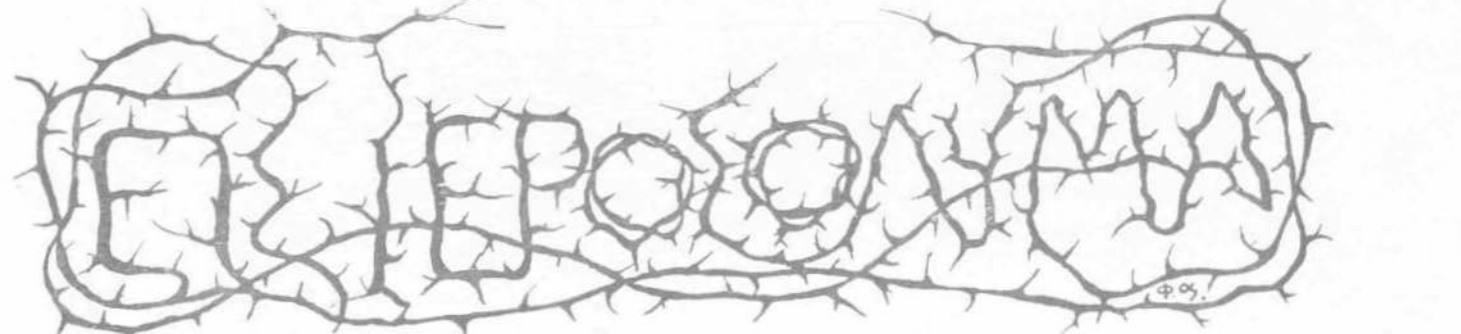
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Ετό πέρασμά σου, ω δοξασιμένη κι' αγία μέρα, που ήσθ απόη τη λέρα μου μερομένη φάει και γύρω μου έλαφρά γίνεται υπέροχη όμοιοιαι;

Και στην ώραία σου όμοιοιαι κάποι άκούεται μία φωνή να ψιθυρίζει: Χαίρε Μαρία! Με Σε ο Πάσιης κόρη αγή...

ΠΑΡΑΙΟΛΟΓΟΣ Ι. ΖΕΡΑΗΣ

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΕΤΑΦΗ Η ΖΩΗ

ΑΠΕΡΡΕΥΣΑΝ οι αιώνες, αι γενεάι παρήλθον και η γη έκείνη, όπον διεδραματίσθη ή θεία τραγωδία...

Οι εχθροί έμενεν εις το θεϊόν δράμα σούζεται, σχεδόν άνεπαρρον, παρά την διέλευσην του χρόνου...

Περί του Γολγοθά, δηλαδή περι ή διαρρηθμίσεως αυτού υπό του Αύτοκράτορος...

Η ΑΓΙΑ ΑΥΛΗ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΠΟΡΤΑ

Η Αγία Πόλις από τών αρχαιοτάτων χρόνων, άφ' ης ίδρύθη υπό του ως θεμελιωτού της φερομένου Μεγισσεδέε...

έπι Αϊλίον Αδριανού τώ 136 μ. Χ. Και είχε τείχη ισχυρά και πύλας μεγαλοπρεπείς...

Οι αρχαιοτάτοι κάτοικοι της ήσαν οι Ίεβουσαίοι, άπόγονοι του Ίεβουσαίου...

Θηήσκει ο Σολομών τώ 975 π. Χ. ήτοι μετά τεσσαρακοσνταετή βασιλείαν...

Διασκοπίζονται οι Ίουδαίοι πλέον, άφου άνηγόρευσε βασιλέα των τών Γοδολιαν και μόνον κατά το 536 π. Χ...

Συνεισφοραί έγένοντο τότε, ο Κίρος απέδωκεν αυτοίς τά χρυσά σκεύη...

Από της εποχής ταύτης άρχίζον κυβερνώντες τους Ίσραηλίτας άρχιερείς ή τοποτηρηταί...

Έρμαιον μετά τόν θάνατον του Αλεξάνδρου, από του 323, ή Παλαιστίνη περιπίπτει εκ περιστοπής εις τόν έν Μιυλήνη Λαομέδοντα...

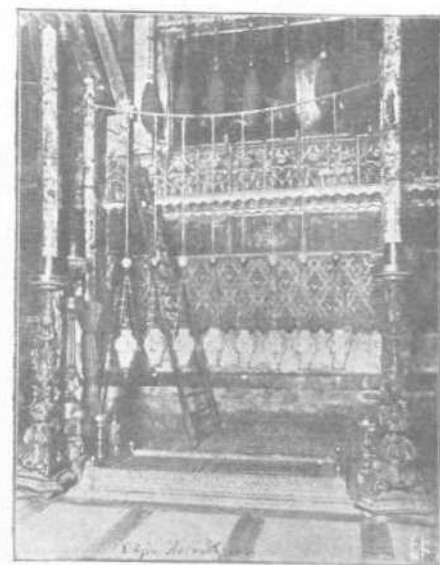
Η Παλαιστίνη περιπίπτει εκ περιστοπής εις τόν έν Μιυλήνη Λαομέδοντα, εις τόν Πτολεμαίον...

Τὸ θέμα ἦτο μεγαλοπρεπὲς ἄγριον. Αἱ φλόγες ἐκρόθησαν εἰς αὐτὰς πύλας...

Τρεῖς ὥρες διήρκεσε τὸ πῦρ, μεθ' ὃ εἰσῆλθον οἱ ἡμέτεροι μετὰ συντροφῆς...

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἀνθίμος ἦδρενε τότε ἐν Κοινστατινουπόλει...

Η ΑΓΙΑ ΑΠΟΚΑΘΗΡΑΣΙΣ

θησαν ἄγγελμα καὶ ἐκεῖ ἀπεφασίσθη ὅπως ἀνοικοδομηθῆ ὁ Ναός. Οἷται δὲ ἔργον κατὰλληλα διαβήματα...

Τῆ 10 Σεπτεμβρίου 1810 τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομῆσεως συνετελέσθη, κατόπιν ὅμως διακοπῶν καὶ ξηρίων...

Ἐκτοτε — καὶ συνεληρώθησαν ἑκατὸν ἔτη — ὁ Ναός παραμένει ἀμετάβλητος. Πρὸ τῆς κεντρίας εἰσοῦδος τῆς ἐκκλησίας...

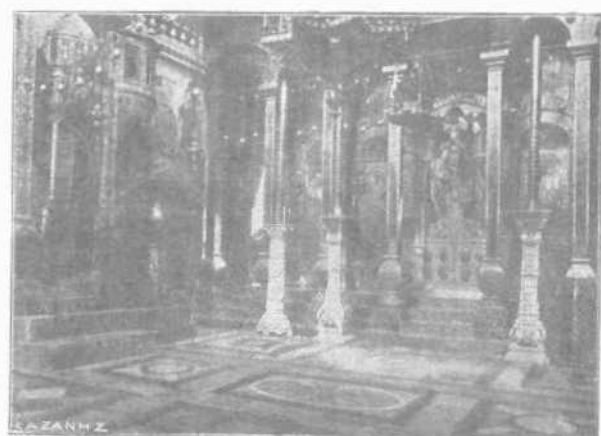
εἰς τὴν Ἀνατολικὴν παρεκκλήσιον, παρ' αὐτὴν δὲ κίον, ἐφ' ὃ ἴσταιτο γάλλικος ἀνδρῶν τοῦ Ἡρακλείου.

Τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς Ἁγίας Ἀδῆς περιοριεῖ ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου...

Μεταξὺ τῆς εἰσοῦδος ταύτης καὶ τῆς πύλης τοῦ Ναοῦ ἐννοεῖται τὸ ζωογονοσύστημα τοῦ Παναγίου Τάφου...

Ἐπι Σοφρονίου τοῦ Ε' (1579-1608) ἀναγράφεται ὅτι φλῶξ Ἁγίου Φωτῆος ἐπεφάνη ἐκ τοῦ μεσαίου τῶν τριῶν κίονων...

Ἐπειτα, ἀφοῦ ἀσπασθῆ ὁ προσκνηγῆς τὸν σχισμένον κίονα ἀφ' οὗ ἀνέβη, τὸ Ἅγιον Φῶς, εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν...

ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΩΣΩΝ

ἀνάγνωμα, ὁ Μυστικός Δείπνος, ὁ Νεπιτήρ, ἡ Βαυφορός, ἡ ἔγχεσις τοῦ Λαζάρου καὶ ἄλλαι παραστάσεις...

ταῖς ἐσοθεν τῆς Πύλης ταύτης ἐπὶ δεξιανύ. Ἀπέναντί τῶν εἰσερχόμενων ἀντιπροῦξαι τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσον...

Ἐρχεται κατόπιν ὁ τόπος τῶν Γενναίων, διαμέρισμα ὅπου ἴσταιτο οἱ γνωστοὶ τοῦ Κυρίου καὶ αἱ γυναῖκες καὶ παρρηκοῦθησαν...

Τὸ ἱερὸν Κοινοβούλιον ὁρθεῖται μεγαλοπρεπὲς ἐπὶ ἰδίᾳ βάσεως ἐπιμήκους, τετραγώνου ἐμπροσθός, πετάγωνου ὀπισθεν...

Τὸ τέλος διὰ τῆς θέρας εἰσερχόμεθα εἰς ἓνα προθάλαμον ὀρθογώνιον. Τὰ φύλλα τῆς θέρας ἐξέλινα, φέρουσι ἄσπρα φύλλα...

ἐπιτοῦ Ὑπερήμιου Τάφου. Ὑπερθεῖ τῆς θέρας, μέσα εἰς τὸ μάρμαρον γεγραμμένην, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου...

δὲ καθ' ὅσον τὸ μήκος τὸ μήκη, καὶ κενόμενον ἀπὸ πύλλεσκον μάρμαρον...

Εἰς τὴν στεφάνῃ τοῦ θαλῆμου ἐννοεῖται 8 κίονες, ἐπιστηριζόντες ἰσοῦθιμον ἀψίδας, ἐφ' ὧν πάλιν στηρίζεται ἡ ὀροφή...

Τὴν πλάκα τοῦ Τάφου τὴν πλίνουσαν ἐκ περικροπῆς τὰ τρία ἔθνη καθ' ἕθνος...

Καὶ οἱ μὲν ὀρθόδοξοι τελοῦσι τὴν θεῖαν Λειτουργίαν, κατὰ προνόμιον, ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης πλάκας...

Μόνον τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, τὴν Δευτέραν καὶ Τρίτην τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστής...

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΝΙΠΗΡΟΣ

Σωτήρα με τοὺς ληστής, μέχρις οὔτου ἐτοιμάσασαι τὸν Σταυρόν, τὸ παρεκκλήσιον τῶν Κλαίων...

Η ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΑ ΜΑΣ

Ὡς εἶχον ἐποσθετὴ συμπνευμένην εἰς τὸ ἀνά χεῖρας τεύχος ἀλλή τετραχρωμὴ εἰκὼν. Ἐλήφθη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς περιήμου Ἐκδοτικῆς Ἑταιρίας...

[Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος]

Οι **Συνταγματικοί**, οι τέως επαναστάται ήσαν τότε πενήντα άτομα της Αντιβασιλείας και αντιπαλαίνοντες προς τας παλαιάς ιδέας των, ήσαν δοῦλοι. Οι φίλοι του Καποδίστρια και αυτοί μοναρχικοί, ἀλλ' απαιτούντες τὴν τάξιν καὶ τὸ νόμιμον, κατεδιώκοντο, ὁ δὲ γηραιὸς Κολοκοτρώνης μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του στρατηγού Πλαπούτα, αὐτοῦ, ὅστις εἶχε μεταβῆ εἰς Μόναχον νὰ προσφέρῃ τὸ στέμμα εἰς τὸν Ὀθωνα, κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ δὲν ἐξετελέσθη, ἀλλ' ἡ Ἀντιβασιλεία τὴν ἐξήγησε διὰ τὰ ἐκφοβίῃ τὸν τόπον.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐπῆρξεν ἀντίθετον τοῦ προσδοκώμενου, διότι ὁ λαὸς ἀπεδοκίμασε τὴν προᾶξιν, ἀπεχθανόμενος τὰς βιωτικότητας, τὰς ὁμοίας ἐκείνων καθ' ὅν ἠγωνίσθη.

Καὶ ἀρχίζον τὴν ἐπαναστάσει, ἐγένοντο τοιαῦται ἐν Ἀκαρνανίᾳ, ἐν Λακωνίᾳ, ὅπου ἐσφάγησαν πλείστοι Βαναροὶ στρατιῶται καὶ ἀλλοθῶν. Ὁ στρατηγὸς Γκριζώτης ἐν ἔτει 1847 ἐπανεστάθη τὴν Ἐθνοσ. Σημειοῦται ἡ ἐξῆς περιήγησις συμπτώσεως: Εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν ἐξεσφάγη ἡ πρώτη κατὰ τὸν Ὀθωνος ἐπαναστάσις τῷ 1835 καὶ ἡ τελευταία τοῦ 1862, ἡ ἐξώσασα τὸν Ὀθωνα.

«Ἀθήνα» ἄντ' ἦτο τὸ σύμβολον τῆς Ἀντιβασιλείας μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Ὀθων ἐν τῇ φυσικῇ του ἀγαθότητι κἀποτε ἠλάττωσε τὴν σκληρότητα.

Καὶ ἐπενέβαινον οἱ ξένοι. Τὰ κόμματα, τὰ ὀφιστάμενα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀγῶνος, τῇ ἐπεμβάσει τῶν Ἀνάμενων, αὐτὴν ἐσφάλλοντο διὰ τὰ σηματοῦσιον ἐπιπορεύσεως, τὸ Γαλλικόν, τὸ Ἀγγλικόν καὶ τὸ Ρωσικόν, ὅπου ἔρχον ἀκόμη καὶ μέχρι τοῦ 1855, δοῦντα καὶ διαροῦντα καὶ προκαλοῦντα παραλοῦσαν, ὡς θὰ ἴδωμεν.

Τὴν 20 Μαΐου 1835 ὁ Ὀθων ἐνηλικιούτο καὶ ἐπισήμως ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους. Κατ' οὐσίαν ὅμως παρέδωκε ταύτας εἰς τὸν παλαιὸν πρόεδρον τῆς Ἀντιβασιλείας, κόμμητ' Ἀρμάνοπεργ, ὅστις τότε ὀνομάσθη ἀρχικαγκελάριος τοῦ Βασιλέως. Ταυτοχρόνως ἡ ἔδρα τοῦ Κράτους μεταφέρθη ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας. Τὰ πράγματα ὡς εἰκὸς δὲν μετεβλήθησαν. Ὁ Βασιλεὺς ἦτο ὄργανον τοῦ Γερμανοῦ Συμβουλίου, αἱ δὲ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ θέσεις κατεῖχοντο ἐπὶ Βαναρῶν.

Κατὰ τὸ 1835 ὁ Ὀθων μετέβη εἰς Γερμανίαν διὰ τὰ νυμφεῦσθ. Τοῦ ἐπεδείχθη ὡς μνηστὴ ἡ προγόνισσα τοῦ Μεκλεμβούργου Ἐλένη, κατόπιν Δούκισσα τοῦ Ὁρλεάν, ἀλλ' ἐκεῖνος προετίμησε τὴν θυγατέρα τοῦ δονκὸς τοῦ Ὁλδενμπουργ Ἀμαλίας, διάσημον ἐπὶ κάλλει. Καὶ τὴν 2 Φεβρουαρίου 1836 οἱ Βασιλεῖς ἐπανεῖχοντο εἰς Ἀθήνας. Ὁ ἀρχικαγκελάριος ἐπαίθη, διεδέχθη δὲ αὐτὸν ὁ Ρουδχαρτ, ὃν ἔφερον ὁ Βασιλεὺς μεθ' αὐτοῦ. Μετὰ ἐξ μῆρας ὅμως ἐπαίθη καὶ αὐτός, τότε δὲ ἐσχημάτισεν ἐπουργεῖον ὁ Ὀθων ἐξ Ἑλλήνων, πλὴν τοῦ ἐπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἦτο Βαναρὸς. Πρὸς στιγμὴν ἐφάνη ὁ Ὀθων θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῶν πόθων καὶ τῶν ὀνειρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐξεδήλωσε τὰς ἀπολυταρχικωτέρας διαθέσεις. Κατὰ τύπους συνήχοντο τὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχικὰ συμβόλια. Ἀκόμη καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἦτο οὐκ οὐκ, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ ἦσαν ἄπλοιο ἐπάλληλοι. Καὶ ὑπὲρ πάσας ταύτας τὰς ἐξουσίας καὶ ἀρχὰς μόνη ἡ καμαροῦλλα, ἐκ Βαναρῶν σφισταμένη.

Ὅλα αὐτὰ ἐπροκάλεσαν τὴν ἐκρηξιν, ὅλα αὐτὰ ἐδημοῦργησαν τὸ 1843. Οἱ σημαντικώτεροι παράγοντες τοῦ τόπου, τὰ

κεφάλαια, αἱ κορυφαὶ ἐγένοντο οἱ φρακοὶ τῆς ἐθνικῆς δυσφορίας, ὅστις συνεκέντρωσαν τὴν ἀντιδυναστικὴν δέσμη, προσηλύτισαν δὲ καὶ τὸν στρατόν. Τότε ἐξεσφάγη ἡ συννομοσύνη ἐκείνη τῆς 3 Σεπτεμβρίου τοῦ 1843 ἣς ἔδωκε τὴν ζωὴν εἰς τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα. Τὴν δὲ 30 Μαρτίου 1844 ὁ Βασιλεὺς ὄμνουν, ἐποκύψας εἰς βίαν, πίστιν εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην, ὃν συνέταξε ἡ Ἀ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῇ Ἐθνοσυνέλευσι, ἣς μετέσχον καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐκλεγέντες ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἑλευθέρω Βασιλείῳ ἐγκατεστημένων ἐποδοῦλων. Ἦτο δὲ τὸ πρῶτον ἐκεῖνο Σύνταγμα ἀδέξιον κοῦμα τῶν Ἑδρωπαϊκῶν καὶ ἰδίως τοῦ Βελγικοῦ. Ἐθεσπίσθη τότε ἡ καθολικὴ ψηφοφορία, ὁ θεσμὸς τῆς Γερουσίας καὶ ὁ τῆς Βουλῆς, ἡ ἑλευθεροτυπία, τὸ ἐπεύθυνον τῶν ἐπουργῶν, ἡ ἰθαγένεια τοῦτον, τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως τοῦ διορίζειν καὶ παύειν τοὺς Ὑπουργούς, τὸ ἀμετάθετον τῶν ἐπαλλήλων, ἡ συγκρότησις τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τὸ περὶ θρησκείας τοῦ Διαδόχου.

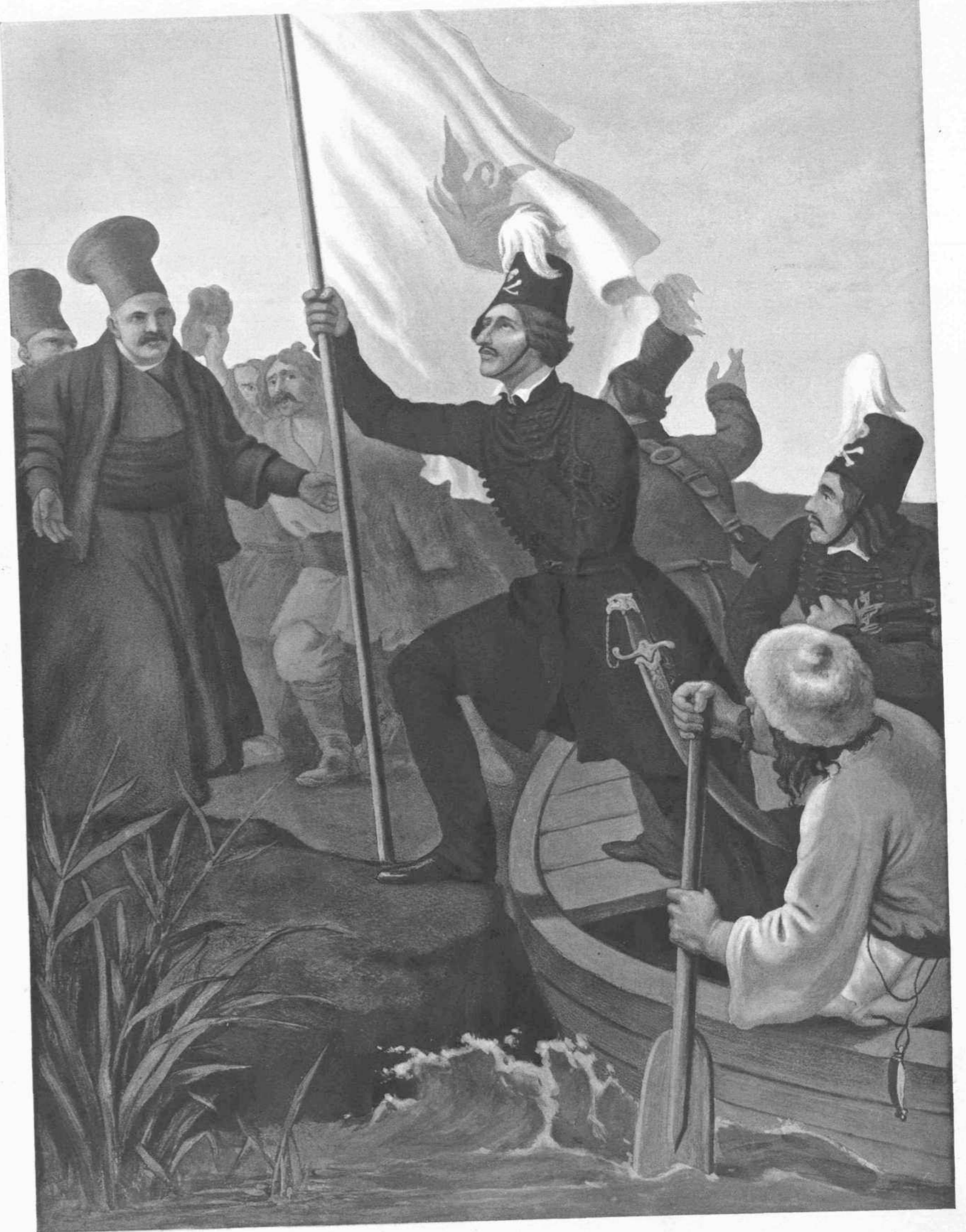
Οἱ Βουλευταὶ ἐξελέγοντο ἐπὶ τοῦ Λαοῦ κατὰ τριετίαν μὲ ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστης ἐπαρχίας, οἱ Γερουσιασταὶ, ὡρισμένοι τὸν ἀριθμὸν, ὀνομάζοντο ἐπὶ τοῦ Βασιλέως. Κατ' αὐτὴν ἐξεδόθη καὶ τὸ περὶ ἰθαγενείας τῶν ἐπαλλήλων ψήφισμα, δι' οὗ ἀπεκλείοντο τῶν δημοσίων θέσεων οἱ μὴ ἰθαγενεῖς καὶ οἱ μετὰ τὸν Ἀγῶνα ἐγκατασταθέντες ἐν τῷ ἑλευθέρω Βασιλείῳ, τοῦθ' ὅπερ ἀγενεὶν προδξήγησεν ἀπανταχοῦ ἐντέπωσιν.

Ἡ αὐτὴ Συνέλευσις πρὶν ἢ διαλυθῆναι ἐνήρησε τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν κυβερνήτην Καποδίστριαν, ἀλλ' ὁ Ὀθων δὲν ἐπραγματοποίησε τοῦτο, θεωρῶν ὅτι ἀπ' αὐτοῦ ἤρχιζεν ἡ ζωὴ τοῦ νέου Κράτους. Ἐξεδήλωσε δὲ καταφανῶς ὁ Ὀθων τὴν πρόθεσίν του νὰ ἐπιστρέψῃ. Διὰ τοῦτο οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Σεπτεμβριανῆς ἐπαναστάσεως ἐοκέρθησαν διὰ ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἐξορίσθησαν τὴν τύχην των εἰς τὸ μέλλον.

Ἀλλ' ἴδου τώρα γεννᾶται ὁ θάνατος τοῦ Κράτους. Ἀνατέλλει ἡ Συναλλαγὴ. Διατάσσονται ἐκλογαὶ ἐπὶ τοῦ ἐπουργεῖον Μαυροκορδάτου, ὅπερ ἀνέδειξεν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις καὶ παρασκευάζεται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτενοῦσης ὀχλαγωγία, «Κάτω ἡ κυβέρνησις» φωνάζουν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἀποδίδουν εἰς τὸν Ὀθωνα τὴν ὀχλαγωγίαν. Ὁ Βασιλεὺς ἐδυσφόρει ἔχων συμβούλους ἐποδειχθέντας αὐτῷ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας. Ἐχανε πλέον τὸν ἀπολυταρχισμὸν του. Εἶχεν ἔλθει τότε ἐκ Παρισίων, ὅπου διηύθυνε τὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν ἀπὸ τοῦ 1835, ὁ Κωλέτης. Ἡ ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις τὸν εἶχε ἀνακαλέσει, αὐτὸς δὲ κατελθὼν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐξελέγη πληρεξούσιος. Ἀνθρωπος—κατὰ τὸν Κων. Λεβίδην—φιλόδοξος, ραδιοῦργος, μεταχειριζόμενος πρὸς ἴδιον ὄφελος τὰ πάντα, ἀσυνείδητος, ἔχων ὡς σύμβολον πίστεως τὸ «ὁ σκοπὸς ἐξαγαίνει τὰ μέσα», ἦτο ὁ ἄνθρωπος οὗ εἶχεν ἀνάγκην ὁ Ὀθων. Μὲ ὀλίγας ἀγορεύσεις περὶ τῆς ἀδικῶν ὁρθοθεσίας τοῦ νέου Βασιλείου, περὶ τῶν ἐποδοῦλων ἀδελφῶν μας, περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνοῦ καὶ χάρις εἰς τὴν δημονοργηθεῖσαν περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνατιζέως του φήμην ἐθεωρήθη ὡς ὁ μέλλον σωτὴρ τοῦ τόπου. Καὶ μετὰ τινὰς ἀκροάσεις εἰς τὰ Ἀνάκτορα Ὀθων καὶ Κωλέτης συνενόηθησαν. Ὁ Κωλέτης λοιπὸν εἶχε παρασκευάσει τὴν ὀχλαγωγίαν. Ἡ κυβέρνησις ἔθεσεν ἀμέσως εἰς κίνησιν τὴν δημοσίαν δύναμιν διὰ τὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχοντο τὰ σώματα ἐκ τῶν στρατῶν των, τυχαίως—δήθεν—ἐφθασεν ὁ Βασιλεὺς καὶ διέταξε τὸν φρούραχον νὰ ἀποσύρῃ εἰς τοὺς στρατώνας τὴν δημοσίαν δύναμιν.

ΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

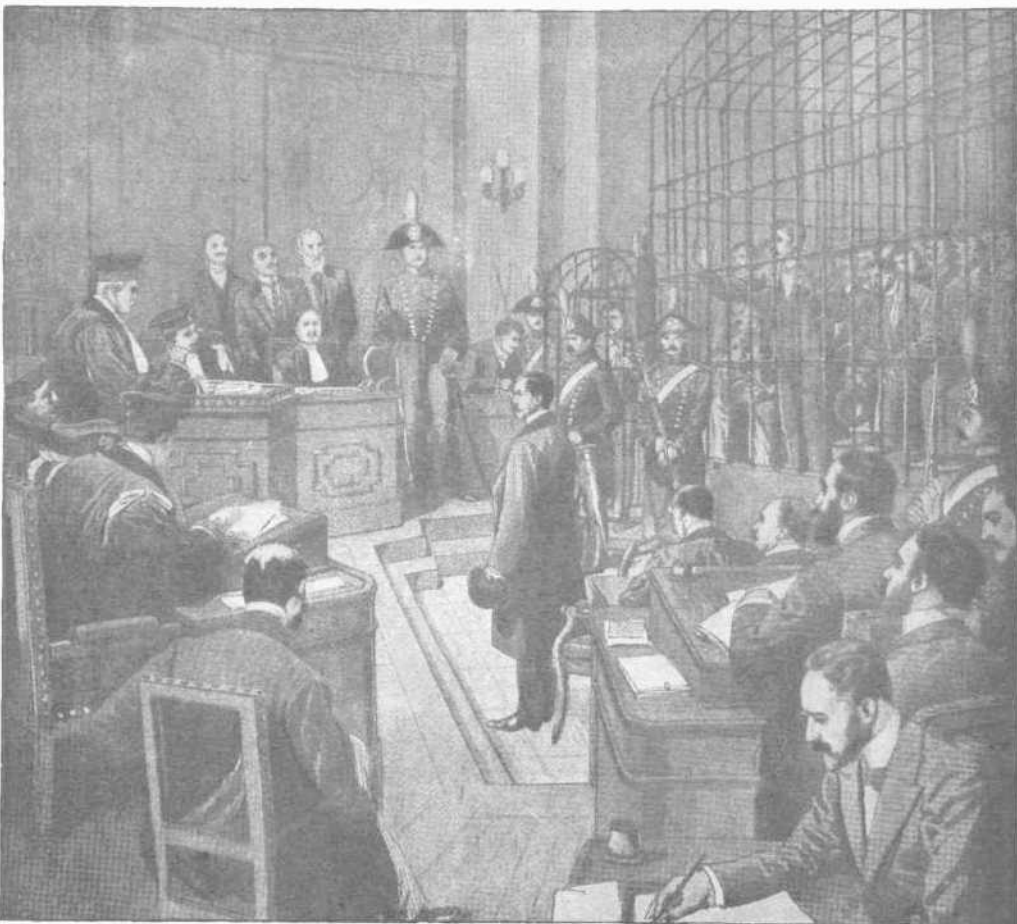
ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟΝ ΠΡΟΥΘΟΝ ΔΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΔΩΣΗ ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

[Ἔπεται συνέχεια]

Η ΚΑΜΟΡΡΑ

Δίκη των τριάντα εννέα μελών της Καμόρρας, ήτις διεξάγεται εις τὸ Βιτέροσι...

Τί εἶνε ἡ Καμόρρα; Ποῖος τὴν διενθίνει; Τί σκοπὸν ἔχει; Ποῦ ἐκτείνεται;...

σήμερον οἱ συζητῆται διασπορνται εἰς δύο μεγάλα στρατόπεδα: Τὸ μὲν παραδέχεται...

— Ἡ Καμόρρα εἶνε ἡ μεγαλιτέρα οδοποιία ὡς πραγματικότητος, ἐνῷ ἀποτελεῖ τὴν τραγιωτικώτατον...

Φαίνεται ὅτι ἡ ἀλήθεια εἰς τὰ συμπεράσματα ταῦτα τοῦ "Αουεο κλινοῦ...

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΥΛΒΑΜΠΕΛ

ἘΠΙ τὸ μεσονύκτιον εἶχε τελειώσει ἡ ἐφορτὴ ἐνὸς γάμου...

θισμένα, ἀφοῦ μάλιστα πολλὰκις εἶχαν συγχορῆσαι τὰ ποτήρια κάτω ἀπὸ τὰς ὕψηλὰς...

ἰστώ διότι ἐμείνατε. Ἐάν μείνετε ἡμπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε μίαν χρήσιμον συμβουλὴν...

— Προσθέσατε ἀκόμη εἰς αὐτὰ ὅτι μοῦ φαίνεται πὸς ἔχει καὶ μίαν σχεδὸν μυστηριώδη εἰδοτικότητη...

— Ἐπιτέλους τὸν συμβουλήν σας, ὅποια δήποτε καὶ ἂν εἶνε, παθητικῶς...

— Κοιμήσαθε ἀκόμη; Γαβριήλ! Ἐβγήκε ὁ ἥλιος! Ἦτο ἡ κορυφὴ Συλβαμπέλ...

Ἐπιπλαγεῖσα κάπως διὰ τὸν σχεδὸν σοβαρὸν τόνον τοῦ συζύγου της, ἡ κομπὴ ἀμαζῶν τὸν παρετήρησε...

— Αὐτὸς ὁ βλάκας ὁ Μουρμούρης τὰ φταίει! εἶπε μειδιῶν καὶ γεμίζων ἀμείμιτος τὸ ὄπιόν του...

— Κατὰ κράτος ἐπιπέσει κατωθεν, ἀφῆκε νὰ καταστῆ βαθυτέρα ἀκόμη ἡ σκευὴ πτυχῆ μεταξύ τῶν δύο ὁράντων...

νίας, αλλά τοδύλαχιστον ολιγώτερον ταχώς εις την λήπιν αποφάσεων. Είσι ευχαριστημένη :

Ο Γαβριήλ όμιλει με παχρωτάτην αβροφροσύνην. Η κυρία Δέ Πλεσσί δεν ειπε τίποτε. Και δεν ήνοιξε τό στόμα της μέχρι της επαύλειος του Φοντεβάλ, όπου έφθασαν όταν ήρχισε να βραδυάζη.

Τό δεικνον ήπιόξε χαριτωμένον αληθώς. Την νύκτα ή προγοδέσποινα ελησιόνησε — πιθανώς έξ άπροσεξίας — τόν σύρτην του θαλάμου της. Ούτω δέ την πέμπτην περίπου πρωινήν ώραν, αφού επανέλαβον όλα τά χαριτωμένα λόγια της ερωτικής παραφροσύνης οι νεόνυμφοι, δεν εσχον άκόμη αισθανθή ότι εις τάς ψυχάς των ειχε στείρευσει ή πηγή του θησαυρου αυτού της ευτυχίας.

Αίφνιδως ή Συλβαμπέλ παρετήρησε τόν σύζυγον της με παράδοξον ύφος και έπειτα χαμηλή τή φωνή, εις την ανταύγειαν της κυανής λιχνίας την όποιαν καθίστα όχροτέραν ή χαραγή του ώραιου θερουσ τψ ειπε :

— Γαβριήλ. Μία ήμερα σου ήρκεσε διά να με κατακτήσης... να με κατακτήσης ψυχή τε και σώματι. Μη νομίσης ότι τό καταρθώσεσ με αυτά τά τσακισμάτα και τά φονικά που έκαμεσ γθέσ, και διά τά όποια μέσα μου έγέλασα, μόλην την λύτην που ήσθάνθην διά τά καύμένα τά ζφα. Με κατέκτησεσ διότι ό άνθρωπος ό όποιος κατορθώνει, διά να κερδίση την ψυχήν της γυναικός που λατρεύει, να ακολουθήση μίαν ολόκληρον ήμεραν και άκόμη περισσότερον μίαν τέτοιαν νύκτα την συμβούλην ενός καλού και γνωστικού συγγενούσ του, αποδεικνύει ότι εινε ύπερτερος και αυτής της συμβούλης, αποδεικνύει δέ άκόμη ότι έχει πολύν «χαρακτήρα» και κατ' ακολουθίαν εινε άξιος να άγατηθή. Δι' αυτό με κατέκτησεσ. Και τώρα ήμπορείσ να τό προσθέσης εις τό γράμμα τό όποιον ασφαλώς θα γράψης — ύποθέτω ότι τό ύπεσχεθήσ — προς τόν θεϊόν μας τόν βαρύνον δέ Λενβίλ, εις Σουηδίαν...

COMTE DE VILLIERS DE L'ISLE ADAM

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Την 16 Μαρτίου εν τη αίθουσα της «Εταιρίας Γραμμάτων και Τεχνών» εδόθη ήμερίς με σπανίαν επιτυχίαν, εις ήν έλαβον μέρος ή Κυρία Δ. Βρατσάνου, του Διευθυντού μας και Διοικ. Συμβούλου του Σωματείου, ή Δίς Λούλη Κρέμαρ, καθηγήτρια του Ψθειου Λόττηερ, οι καθηγηταί του Ψθειου Αθηνών κ. κ. Σούλτσε, Μάγγος, Ξανθόπουλος και ό κ. Αχ. Καρατζάς. Τό κλειδοκυμβάλον εκρουεν ή Δίς Νέλλη Ήπίτου.

Επίσης την 20 ιδίου εν τη αίθουσα του Ψθειου εδόθη συναυλία υπό του καθηγητού κ. Τιμοθ. Ξανθοπούλου, του γνωστού συνθέτου, συνεργάτου μας και κλειδοκυμβάλιστου, εις ήν έλαβον μέρος ή κυρία Ειρήνη Σκέπερσ και οι κ. κ. Παπαγεωργίου, Καρακώρης, Οικονομίδης, Γεράκης, Μωρατίτης, Αγγελόπουλος και Κοντογιάννης. Οι παραστάτες, πολλοί και εκλεκτοί, απήλυσαν άληθώς τό άπόγευμά των, διότι ή συναυλία αυτή ήτο μία γοητεία πραγματική απ' αρχής μέχρι τέλους.

ΤΙ ΚΡΙΜΑ!

Τίποτε δεν ήμπορει να προκόψη εδω. Αμα ιδούν κάτι και τραβά εμπρός, τό άρπάξουν τά ένεδρεύοντα μικρόδια, διά να τώσιν τό αίμα. Είχομεν ένα σωματεϊον, τό καμάρι μας, την Μανδολινάταν και όλοι έπροθυμοποιούμεθα να τό βοηθήσωμεν. Τώρα, όπως λέγουσ, ανακατεύθησαν άγνωστού προελεύσεως άνθρωποι και ό Θεός να βάλη τό χέρι του.

ADELE CAMBIAGIO CURRO

Εκ Τεργέστησ μας άνηγγέλη ό θάνατος ευγενούς και έναρετου Δεσποϊνης της Adele Cambiagio Curro, πενθεράσ του αγαπητού φίλου της «Εικονογραφημένησ» κ. Ι. Ψαχαροπούλου, έπισυμβάς τή 16 Μαρτίου (ν.χρ.). Η κηδεία εγένετο την 18 ιδίου παρακολουθούσης της εκλεκτής κοινωνίας της Τεργέστησ και των πρώτων της ήμετέρας παροικίας, μέσωσ των όποιων εβετιμάτο και απήλυσε πολλού σεβασμού διά τάς άρετάς της ή μεταστάσα. Η «Εικονογραφημένη» συμμερίζεται ειλικρινώς την οδύνην της αξιοτίμου Κ. Ι. Ψαχαροπούλου, εύχεται δέ εις όλην την οικογένειαν της μεταστάσης την έξ Υψους παραμυθειαν.

ΘΑΥΜΑΤΑ

Μας γράφει ό εν Μίνα της Αιγύπτου ανταποκριτής μας ότι έγιναν εσχάτως εκεί εν ξενοδοχείον, που εινα αληθινόν θαύμα. Διευθυντά του δύο νέοι, αδελφοί, άνθρωποι της προόδου, οι κ. κ. Γεώργιος και Χρήστος Δ. Κλούβας, Χίοι την καταγωγήν, πανέξυπνοι και άκούραστοι. Τό νέο ξενοδοχείον όνομάσθη Grand Hotel Minieh έχει δέ και τέλεια λουτρά ψυχρά και θερμά. Όσοι ταξιδεύουσ εις Αίγυπτον και μεταδοθιν εις Μίναν εκεί πρέπει να καταλύουσ.

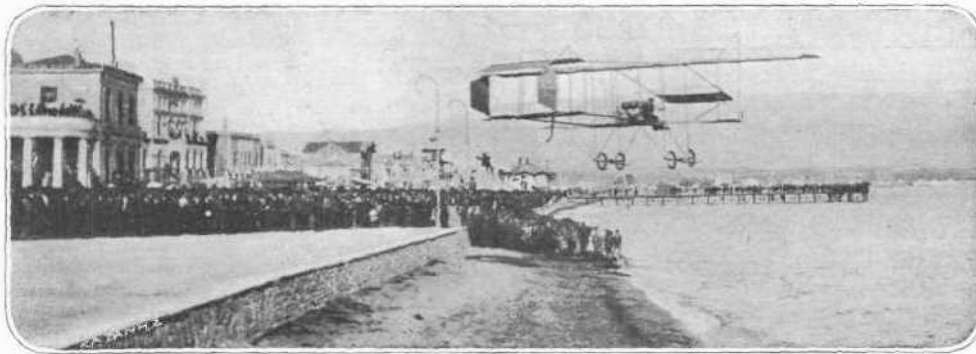
ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΟΡΤΑΖΗΤΑΙ Η 25^η ΜΑΡΤΙΟΥ

Παρά την τόσην άλλην εργασίαν, μας έδειξεν έφέτος και τουτό τό Δραγάτσιον Εκπαιδευτικόν Ίδρυμα. Εις την ώραιαν αύλήν του, κεκοσμημένην περίφ ήπό τεσσαράκοντα εικόνων της Επαναστάσεως, όν εκάστη εστολιζέτο από δύο μικράσ μεταξωτάσ «Ελληνικάσ σημαίας, συνήθεισε τούς μαθητάσ του. Εκεί επί των θρανίων των, άνευ διαφημιματών και φουσκώματος του νοδ των παιδιών με τά ζωσ τώρα συνειθισμένα και τούς πομπώδεσ λόγους, οι όποιοι μόνον εγωϊστάσ μας παρεσκευασαν, καθήσασ εις την έβραν του ό Λυκειάρχης, εδίδασε τά κατά τό έργον του σχολείου εν σχέσει προς τόν μέγαν αγώνα μας, καταλήξασ εις τά καθήκοντα των νέων και σήμερα, πατάξασ δέ την ξενολατρείαν και τόν τρόπον της ανατραφής των παιθων. Έπειτα μαθηταί τινεσ απήγγελαν, ούχι με τάς συνήθεισ υπερβολάσ, ποιήματα σχετικά προς την εορτήν, διδάξαντες του κ. Σιγάλα, έφαλή ό Έθνικός Ύμνος προς άρμόνιον και απήλθον πάντες οι παραστάτες γονεϊσ και

κηδεμόνεσ, και πολλοί άθρομήτως προσελθόντες, εκ του άληθούς μνημοσύνου τούτου και της διδασκαλίας, αποκομίζοντες τάς ώραιότερας έντυπώσεσ περί του ιδρύματος τούτου.

ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΧΕΙΜΩΝΕΣ

Έκαμεν ολίγον ψήχος έφέτος, κατ' εξαίρεσιν και έπειτα από τόσα χρόνια, που μας ειχε συνηθίσει με λιανάθα και καλωσύνη, ήρχισαν δέ όλοι να παραπονώνται. Ακούσατε λοιπόν τί θα ειπή βροχομετρώνα εις τό Παρίσι. Τψ 1774 ψήχος 20^ο υπό τό μηδέν. 1783 και 1785 πάλιν—18^ο, 5. Τψ 1840 επίσης—18^ο. Τψ 1798 και 1830 ώσαύτως—16^ο. Τψ 1829 και 1859 τέλος—14^ο, τψ 1820 και 1795 υπό τό μηδέν 13. Τψ 821 μ.Χ. τόσον ψήχος έκαμεν εν Γαλλία, ώστε, ως αναφέρουν οι Ιστορικοί, διά πρώτην φοράν επάγωσαν ό Σηκουάνας έμεινε δέ παγωμένος ένα μήνα. Τό αυτό συνέδη και κατά τά έτη 1044, 1067, 1124, 1125, 1205, 1216 και 1325. Τψ 1407 όλα σχεδόν τά βένδρα, κλίματα και όπωροφόρα καταστράφησαν. Τψ 1420 ήτο φοβερόν τό ψήχος, τόσον δέ ώστε ένέσκυψε και λοιμός, όστις εσάρωσε τούς Παρισίνους και οι λύκοι εφθασαν

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΥΨΩΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — Ο ΡΩΣΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΟΥΤΟΤΣΚΙΝ ΑΙΡΟΜΕΝΟΣ ΕΚ Ν. ΦΑΛΗΡΟΥ [Φωτ. Γ. Γεηγοροπούλου]

μέχρι του κέντρου της πόλεωσ και καταπάρασσον τά πτώματα. Τψ 1414 πάλιν ό παγετός διήρκεσε 3 μήνας όλοκλήρου, ή δέ χιών έπιπταν επί 40 ήμέρας άενάως. Τψ 1608 δριμύτατον ψήχος. Ζώα εψόφησαν, ή καύσιμος όλη κατέστη σπανία, ποιμνια καταστράφησαν, ό δέ Σηκουάνας επάγη εις τόσον βάθος, ώστε βαρύνταται άμαξί διήρχοντο επί της επιφανείασ του.

Αλλά και τό 1683 ήπήρξε φοβερόν εις ψήχος. Απέθανον άκόμη και άνθρωποι, ό δέ παγετός διήρκεσε τρεις εβδομάδασ. Τψ 1709 δεν ειχον οι Παρισίνοι οίτον και ήναγκάσθησαν να τρώγουσ ψωμί από βρώμη. Τψ 1740 πάλιν λοιμός, ένεκα του ψήχου, δι' ό ή Σύγκλητος διετάξε δέησει και λιτανείασ, καθ' όσ περιεπερον τά λείψανα της Αγίας Γενοθέφασ και του Αγίου Μαρκέλλου. Τψ 1768 διερράγησαν από τό ψήχος οι κώδωνεσ των εκκλησιών. Έπίσης βαρείσ χειμώνεσ ήσαν κατά τά έτη, 1790, 1810, 1811, 1812, 1814, 1820, 1848 και 1868, ότε επάγη ό Σηκουάνας πάλιν εις άριστόν βάθος.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εκυκλοφόρησε και τό 5^{ον} τεύχος του «Ηρώου του Αγώνος» με τέσσαρα θαυμασιασ χρωματιστάσ — τετραχρωμικάσ — εικόνασ, αντίγραφα των εν τψ «Ανακτόρψ του Μονάχου περιφήμου τοιχογραφιών του Έσ. Εινα όντως άριστοτεχνική ή έκδοσις, με τό θαυμάσιον δέ κάλυμμα, έπερ ήτοιμάσαν ή Έκδοτική Έταιρία, καταντά αληθινόν στολιδί πάσης αίθούσεσ.

Επίσης εκυκλοφόρησαν ό διά τό έτος 1911 τόμος της Κρητικής Στοάσ. Είνα είδοσ ήμερολογίου χωρίς εορτολόγιον, μία επετηρίς καλλιτεχνικωτάτη, τιμήσα τό Ήράκλειον της Κρήτης, όπου εκδίδεται και τόν εκδότην της κ. Μουρέλλον. Είχομεν γράφει περί αυτού και πέρυσιν ένθουσιωδώς, διότι του ήείξεν. Κράτεσ μάλιστα εινα τελειότερον άκόμη και διά τόν πλούτον των εικόνων και διά μίξονα πολυτέλειαν και δι' εκλεκτικωτάτη όλησ.

* Ό ευτυχέστερος άνθρωπος εινα εκείνοσ, όστις δεν ζηλεύει την εύτυχίαν του άλλου.

* Η ελευθερία και ή υγεία εμοιζέσονται κατά τούτο: Όι τότε μόνον κίσι νόμοθα την άξίαν των, όσιν τάς χάσωμεν.

